

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

תוכן

- א. סדר ברכות ... אומר אבות ... וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע.....1
- ב. אין פוחתין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות רבי יוחנן בן גורי אומר אם אמר שלש שלש מכולן יצא.....3
- ג. אין מזכירין של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בנביא ... אבל אם בא לומר מלכות זכרון ושופר של פורענות של נכרים אומר ... אין מזכירין זכרון של יחיד ואפילו לטובה....4
- ד. מתחיל בתורה ... משלים בתורה ואם השלים בנביא יצא.....5
- ה. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד מלכות ... וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים... אין עוד מלכות.....5
- ו. דבראש השנה ליכא הלל ... אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה.....6
- ז. שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום ... ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה.....7
- ח. אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין יתן.....8

דף לב.

א. סדר ברכות ... אומר אבות ... וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע

סדר ברכות¹ ותפילות של ראש השנה של מוסף, אבות, וגבורות, וקדושת היום, וכולל מלכיות עם קדושת היום פירוש אתה בחרתנו, ומפני הטאינו, ועלינו לשבח, ועל כן נקוה, והפסוקים של מלכיות וחותרם מלוך על כל העולם, וזהו כולל מלכיות עם קדושת היום, ותוקע. הצבור חייבין² לשמוע התקיעות על סדר הברכות, כשמתפללין תפלת מוסף בציבור³.

¹ ראב"ן ראש השנה

² רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ג הלכה ז

³ שו"ע ונו"כ תקצב א

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

לפיכך יש לדקדק לשמוע חזרת הש"ץ⁴, כדי שיהיה התקיעות לפי סדר הברכות גם לשומעים.

ואם לא שמע – יש אומרים⁵ שאינו יוצא ידי חובת תקיעת שופר כתיקונה, ויש אומרים⁶ שכיון שהתפלל עם הציבור תפלת לחש יוצא ידי חובתו.

ותקנו חכמים לתקוע תר"ת (תקיעה תקוע תקיעה) למלכיות, תר"ת לזכרונות, ותר"ת לשופרות, ולפי שבתפלת מוסף בלחש כל אחד ואחד מתפלל לעצמו, ואין אחד מסיים ברכותיו בשעה שחבירו מסיים, לפיכך אין תוקעין בתפלה זו כמו שאין תוקעין ביחיד כמו שיתבאר, אלא ממתנין מלתקוע עד שיחזור הש"ץ את התפלה, ויש מקומות שנוהגין לתקוע ב' פעמים – אחת בתפלת לחש, ואחת בחזרת הש"ץ, וכ"כ האריז"ל⁷ וכן נהגו בקהילות הספרדים⁸. אבל במקום שאין מנהג אין לנהוג כן לכתחלה⁹.

תקיעות אלו נקראים תקיעות מעומד, לפי שאף השומעין צריכין לעמוד בעת שמיעת תקיעות הללו, משא"כ בתקיעות מיושב שאין צריך לעמוד אלא התוקע בלבד.

ועכשיו שתקנו לנו חכמים לצאת מידי כל הספיקות שיש להסתפק בתרועה כמו שיתבאר דף לד. בעזה"ת, היה מהראוי לתקוע תשר"ת (תקיעה שברים תרועה תקיעה) תש"ת (תקיעה שברים תקיעה) תר"ת למלכיות וכן לזכרונות וכן לשופרות כדי לצאת מכל הספיקות של תרועה, אלא לפי שאין מטריחין על הציבור אין נוהגין לתקוע אלא תשר"ת למלכיות וכן לזכרונות וכן לשופרות שהרי בדרך זו הוא עושה כל הספיקות של תרועה¹⁰.

⁴ שו"ת מנה"י ח"ד סי' מ"ח, ובשעה שאומר הש"ץ פיוטים אין חייב לשמוע.

⁵ שם בשם הגר"ז מבריסק זצ"ל, וע"ע מועדים וזמנים ח"א סי' ה

⁶ חזו"א סי' קל"ז אות ג' וד' ועיי"ש אות ה שאף אם לא שמע כלל חזרת הש"ץ אפשר דקעביד מצוה בשמיעת תקיעות של ציבור ומשתתף עמהם.

⁷ וכ"ה בסידור הרב (אף על פי שבשולחנו כתב לא לתקוע בלחש), ועיין שו"ת אבני"ז סי' תמ"ה ותמ"ו שיצא נגד זה שנתפשט המנהג לתקוע בלחש כי אינו אלא לבאים בסוד ה' ועפ"י נגלה יש פקפוקים בתקיעות בתפלת לחש ומסיים "והצעירים המתחסדים יחשבו כי תקיעות דלחש הם מעיקרי החסידות", אמנם בשו"ת מנה"א ח"ד סי' ל"ז מיישב המנהג שנתפשט לתקוע בלחש ומסיים "ולחינם שפך חמתו על הצעירים, כי בצדק יחשבו שתקיעות דלחש הוא מעיקרי החסידות כי בכתבי האר"י ז"ל מבואר שמסוגל לבטל היצה"ר הג"ע והשחתת זרע, ושמירת הברית כללא לכל שייפין, וזהו יסוד החסידות, ואין לבטל תקיעות אלו" עיין שם, וע"ע מועדים וזמנים ח"א סי' ז' עוד טעמים לשבח למנהג לתקוע בתפלת לחש.

⁸ כה"ח סק"א, שו"ת יהו"ד ח"ב סי' ע"ה

⁹ מ"ב שם א

¹⁰ ואין כאן חשש אלא (שמא התרועה אינה אלא שברים לבד ותרועה לבד ונמצא) שמא הוא מפסיק בין תרועה לפשוטה שלפניה או שלאחריה ואין אנו חוששין לזה כיון שכבר יצאנו ידי חובה מן התורה בתקיעות מיושב שבתקיעות ההם יצאנו מכל הספיקות כמו שנתבאר. מ"ב שם ג

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

ויש נוהגין לתקוע למלכיות תשר"ת פעם אחת, ולזכרונות תש"ת, ולשופרות תר"ת¹¹. ויש נוהגין לתקוע ג' פעמים תשר"ת למלכיות ג' פעמים תש"ת לזכרונות וג' פעמים תר"ת לשופרות. ויש נוהגין לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת למלכיות וכן לזכרונות וכן לשופרות ומנהג זה הוא המובחר שבמנהגים, וכ"כ השל"ה הקדוש וכן מנהג רוב הקהילות בימינו. ואחר אנעים זמירות עוד תשר"ת תש"ת תר"ת כדי להשלים עד מאה קולות¹².

ונוהגים לומר בכל פעם שתוקעין היום הרת עולם וכו', ארשת שפתינו וכו', ואפילו כשחל בשבת שאין תוקעין אומרים היום הרת כו', אבל אין אומרים ארשת כו'.

המתפלל מוסף¹³ ביחיד אין מפסיק¹⁴ כדי לתקוע סדר הברכות, ואפילו יש לו מי שתוקע לו אין מפסיק לשומעם, שלא תקנו לתקוע על הסדר אלא בעיבור¹⁵. ומכל מקום התקיעות שחייב לשמוע מן התורה דהיינו תשר"ת ג' פעמים תש"ת ג' פעמים תר"ת ג' פעמים, טוב שישמע אותן קודם תפלת מוסף, אם לא שמע התקיעות דמיושב מפי הש"ץ כדי לערבב השטן שלא יקטרג עליו בשעת תפלתו¹⁶, ואם אין לו מי שיתקע לו קודם תפלתו יכוין לשומעם אחר תפלתו.

אף על פי שתקיעות מעומד הן מצוה מדברי סופרים, אעפ"כ אין מברכין עליהן כמו שמברכין על כל מצוה מדברי סופרים לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב.

ב. אין פוחתין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכולן יצא

¹¹ לפי שמן התורה בין שברים בין תרועה שלנו הכל נקרא תרועה, ואיך שיעשה אדם בין שברים לבד בין תרועה שלנו לבד הוא יוצא ידי הובתו, ובדורות הראשונים היו מקצת מקומות נוהגין לעשות שברים ומקצת נוהגין לעשות תרועה שלנו כמו שיתבאר דף לד. ואלו ואלו יוצאין ידי הובתן מן התורה אלא לפי שהיה הדבר נראה כמחלוקת בעיני ההמון לכן ראו חכמים לתקן שיהיו כל ישראל עושין מעשה אחד ולא יראה ביניהם דבר שנראה כמחלוקת בעיני ההמון התקינו לתקוע תשר"ת ג' פעמים תש"ת ג' פעמים ותר"ת ג' פעמים כדי לצאת מספיקות ההמון מחמת חלוקת מנהגים לפיכך לא הטריחו על הציבור לתקוע בדרך הזה גם בתקיעות מעומד אלא מראין בתקיעות מעומד שכל ספיקות התרועה הן נקראים תרועה ואדם יוצא בהם ידי הובתו ולכך תוקעין פעם אחת תשר"ת פעם אחת תש"ת פעם אחת תר"ת כדי להראות שכל אחד ואחד מסדרים הללו הן נכונים וכשרים. שו"ע הרב שם ד

¹² מ"ב שם ד

¹³ שו"ע ונו"כ שם ב

¹⁴ ועיין שערי תשובה שם א' ו"הרדב"ז ח"ב סי' שמ"ז בת' דיחיד מותר להפסיק בדרך' ובבר"י תמה עליו ובאמת תמוה מה שלא הזכיר מדברי המור ושאר פוסקים דאינו מפסיק אף אם תקע ליה אהריני ומכ"ש שהוא עצמו אין לו לתקוע" ועיין בשד"ח מע' ר"ה סי' ב' אות ל"ו

¹⁵ מ"ב שם ו

¹⁶ מ"ב שם ז

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

אין¹⁷ פוחתין משלשה פסוקי מלכיות, לקבל עליו עול מלכות שמים, ומשלשה פסוקי זכרונות, שעל ידי זה יעלה זכרונינו לפניו לטובה, ומשלשה פסוקי שופרות שבשופר יעלה זכרונינו ונמליכהו, פסוק אחד של תורה והשני של כתובים והשלישי של נביאים, ואם פחת לא יצא, אבל לכתחלה צריך שיאמר עשרה פסוקים של מלכיות, ועשרה של זכרונות, ועשרה של שופרות, כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם. וכנגד י' פסוקים של הללו אל בקדשו, וכנגד עשרת הדברות¹⁸.

במה דברים אמורים כשכבר התחיל לומר פסוק אחד של מלכיות, או של זכרונות, או של שופרות, אז צריך להזכיר כל העשרה פסוקים. אבל אם לא התחיל עדיין בשום פסוק, אם הוא רוצה אינו צריך להזכיר כלל הפסוקים, אלא אומר – ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפתוב בתורתך¹⁹, וכן כתוב בדברי קדשך, וכן נאמר על ידי עבדיך הנביאים, אלהינו ואלהי אבותינו, מלך על כל העולם כולו בכבודך, וכו' וכן בזכרונות, להרבות זרעו כעפרות תבל וצאצאיו כחול הים. כפתוב בתורתך וכן כתוב בדברי קדשך, וכן נאמר על ידי עבדיך הנביאים, אלהינו ואלהי אבותינו, זכרנו בזכרון טוב לפניך וכו'. וכן בשופרות ובקול שופר עליהם הופעת. כפתוב בתורתך. וכן כתוב בדברי קדשך, וכן נאמר על ידי עבדיך הנביאים,

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו וכו'.

במה דברים אמורים בימים הראשונים, אבל בזמן הזה אסור לעשות כן לכתחלה, לפי שכבר קבלו כל ישראל עליהם חובה, לומר כל העשרה פסוקים ואין לשנות²⁰.

דף לב:

ג. אין מזכירין של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בנביא

... אבל אם בא לומר מלכות זכרון ושופר של פורענות

של נכרים אומר ... אין מזכירין זכרון של יחיד ואפילו

לטובה

¹⁷ שו"ע ונו"כ תקצא ד

¹⁸ מ"ב שם ז

¹⁹ נוסח זה בשו"ע הרב שם ח וכיון מ"ב שם י יא

²⁰ מ"ב שם יא מהמג"א

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

אין²¹ אומרים לא במלכויות, ולא בזכרונות, ולא בשופרות, פסוקים שיש בהן פורעניות של ישראל, כגון ויזכר פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עה פסוק לט) בזכרונות. אם לא ביד תזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוד עליכם (יחזקאל כ פסוק לג) במלכויות. תקעו שופר בגבעה הצפורה ברמה הריעו בית און אחריו בנימין (הושע ה פסוק ח) בשופרות.

אבל אומרים פסוקים שיש בהם פורעניות של נכרים כגון ה' מלך עולם ועד אברו גוים מארצו (תהלים י פסוק טז). וה' עליהם יראה ויצא כפרק חצו וה' אלוקים בשופר יתקע והלך בסערות תימן. (זכריה ט פסוק יד)

אין אומרים פסוק זכרונות של יחיד, כגון זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה, (נחמיה ה פסוק יט) זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישועתך. (תהלים קו פסוק ד)

ד. מתחיל בתורה ... משלים בתורה ואם השלים בנביא יצא

סדרם של פסוקי מלכויות זכרונות שופרות, – שלשה פסוקים הראשונים של תורה, ושלושה פסוקים של כתובים, ושלושה האחרונים של נביאים, ומסיים בפסוק אחד של תורה, ואם סיים בנביא שאמר ארבעה פסוקים של נביאים, יצא²².

ה. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד מלכות ... וידעת היום

והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים... אין עוד מלכות

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, הוא עולה למנין המלכויות, שמלת אחד הוא ענין מלכות כלומר שהוא יחיד ומיוחד, ואין דומה לו, ומלכותו בכל משלה. ולפיכך אנו משלימין בו המלכויות כדי לסיים בשל תורה.

תרועה²³ הרי הוא כשופרות כגון יום תרועה יהיה לכם, עולה למנין השופרות, וכן תקיעה הוא כשופרות כגון ותקעתם בחצוצרות וגו', ואף על פי שכתוב בו חצוצרות אין בכך כלום כיון שיש בו לשון תקיעה, עולה למנין שופרות, ולפיכך אנו מסיימין בו השופרות כדי לסיים בשל תורה.

²¹ שו"ע ונו"כ שם ה

²² מ"ב שם ט

²³ שו"ע ונו"כ שם ו

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

יש מדקדקים²⁴ לומר לפני חתימת זכרונות יהיה גם עשו בכלל, וְעָקְדַת יַעֲקֹב, לְזָרְעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכָּר שֶׁאִם יֹאמֵר לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים דְּבַתְּפֹלֶת יָמִים נוֹרָאִים יֵשׁ לָנוּ לִפְרֹשׁ בְּעֵנָן שֶׁלֹּא יֵהָא שׁוֹם סִפְק בְּבִקְשֵׁתֵינוּ. וַיֵּשׁ אֹמְרִים²⁵ שֶׁאֵין לְשָׁנוֹת הַנוֹסָחָא הַיְשָׁנָה וְהַמְשָׁנָה נִחְשָׁב כַּמְשָׁנָה מִמְטַבֵּעַ שֶׁטַבְעוֹ חֲכָמִים וְאֹמְרִים וְעָקְדַת יַעֲקֹב, לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכָּר אֵין עֲשׂוֹ בְּכֻלָּל זֶה, שֶׁהָרִי נֹאמֵר לֶךְ וְלִזְרַעַךְ אֵתָן אֵת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, וְלַעֲשׂוֹ לֹא נִיתָן מְכַלָּל שֶׁאֵינוֹ נִחְשָׁב מִזְרַעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב כָּלֵל. וַיִּנְקֹט כָּל אֶחָד לְפִי מִנְהַג מְקוֹמוֹ, שִׁישׁ לְכָל אֶחָד עַל מִי לְסִמּוֹךְ²⁶.

משנה. העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה – השני מתקיע, ובשעת הלל – הראשון מקרא את ההלל.

גמרא. מאי שנא שני מתקיע – משום דברב עם הדרת מלך, אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך! אלא: מאי שנא הלל דבראשון – משום דזריזון מקדימין למצות, תקיעה נמי נעביד בראשון, משום דזריזון מקדימין למצות! – אמר רבי יוחנן: בשעת השמד שנו. מדקאמר בשעת הלל – מכלל

ו. דבראש השנה ליכא הלל... אפשר מלך יושב על כסא

דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל

אומרים שירה

אין אומרים הלל²⁷ בראש השנה ויום הכיפורים, לפי שהקב"ה יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו, ואיך יאמרו שירה, ואף על גב שאנו בטוחים שנצא זכאים בדין, מ"מ צריך להיות ירא וחרד מאימת הדין, ועי"כ נזכר לזכות²⁸.

אותם האומרים תהלים בכל יום ואירע להם בראש השנה ויום הכיפורים אמירת הלל, מותרים לומר כדרך, כיון שאין אומרים אותן דרך שירה, רק דרך תחינה ובקשה²⁹.

²⁴ שו"ע הרב שם יב

²⁵ שו"ע שם ז

²⁶ מ"ב שם יב

²⁷ שו"ע ונו"כ תקפד א

²⁸ מ"ב שם א

²⁹ מ"ב שם ב

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

ז. שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום... ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה

שופר של ראש השנה³⁰ אין מחללין עליו יום טוב, מפני ששמירת יו"ט יש בה עשה ולא תעשה³¹, ואין עשה של קיום מצות שופר דוחה את לא תעשה ועשה, ואפילו בדבר שאיסורו אינו אלא מדרבנן, אין מחללין עליו. לפי שחכמים השוו את דבריהם לשל תורה והעמידו דבריהם לבטל דברי תורה בשב ואל תעשה.

כיצד מונח על עץ או מעבר הנחר, ואין לו שופר אחר אלא הוא, אינו לוקח מהעץ כיון שיש בו איסור דרבנן של שימוש העץ, ואינו שט על פני המים אפילו במעבורת³² שהוא איסור דרבנן כדי להביאו, ואם נפל עליו גל של אבנים אסור לטלטל האבנים כדי ליטלו שהרי הם מוקצה. ואין לילך חוץ לתחום כדי לשמוע קול שופר, ואין צריך לומר שאין מביאין אותו מחוץ לתחום.

במה דברים אמורים ע"י ישראל, אבל ע"י נכרי מותר³³ לעשות כל דבר שאיסורו אינו אלא מדברי סופרים³⁴, כגון לעלות באילן³⁵, ולהביאו מחוץ לתחום, כל שהוא תוך י"ב מיל, או לומר לנכרי ללחוץ על כפתורי המעלית, וכל כיוצא בזה. אבל אסור לומר לנכרי לעשות מלאכה גמורה בשבילו. כגון לשבור דלת או חלון להביא את השופר.

ומכל מקום אם הנכרי עשה מעצמו מלאכה גמורה, כגון שעשה שופר ביום טוב מקרן שהיתה בידו³⁶, מותר לתקוע בו ואף על פי שעשה בשביל ישראל. ואין חוששין שמא יאמר הישראלי לנכרי לעשותו, אין חוששין לזה אלא בדבר שיש הנאה לגוף אדם, אבל המצות שלא נתנו להנאת הגוף אין חוששין שיעבור עבירה כדי לקיים המצוה.

³⁰ שו"ע ונו"כ תקפו כא

³¹ ועיין בר"ן דגמרא קושטא דמלתא נקט, ובלאו הכי הלא אין עשה דוחה לא תעשה רק היכא דבעידנא דמייעקר לאו מקיים עשה. מ"ב שם פב, פג, שער הציון סימן תקפו ס"ק קמז.

³² מ"ב שם פה

³³ אפשר אפילו במקום שיש לו שופר רק שאינו של איל דמותר להביא ע"י נכרי שופר של איל דמצוה באיל ואפי" לשם הידור מצוה ג"כ התירו, מ"ב שם פו ועיין שו"ת אנ"מ או"ח ח"ד סוסי' קכד.

³⁴ דהוה שבות דשבות באמירה לנכרי שהתירו במקום מצוה.

³⁵ ועיין שמירת שבת כהלכתה – פרק כו הערה סה שביאר מדוע אינו מוקצה.

³⁶ שכשעשה הנכרי השופר מקרן שלו, אין בו משום איסור נולד ביום טוב כיון שבין השמשות היה הקרן ביד הנכרי, והנכרי לא הקצה דעתו מלעשות ממנו שופר שהרי בידו וברשותו הוא לעשות ממנו מה שירצה. אבל אם עשה נכרי שופר ביום טוב מקרן של ישראל, כיון שבין השמשות לא היה הקרן עומד לעשות ממנו שופר שהרי לא היה ברשותו של נכרי, אי"כ זה השופר הוא נולד ביום טוב, ואסור הישראל לטלטלו כדי לתקוע בו שאין דוחין שבות מפני תקיעת שופר. ומכל מקום אם אין שם שופר אחר אלא הוא מותר לתקוע בו ויש לסמוך על המתירין נולד ביום טוב כדי שלא לבטל מצות עשה של תורה. מ"ב שם פח

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת ראש השנה

אולם אם נכרי הביא שופר ביום טוב מחוץ לתחום בשביל ישראל אפילו הביאו מחוץ לי"ב מיל³⁷, מותר לתקוע בו אף הישראל שהובא בשבילו, אפילו להאמרים דחוץ לי"ב מיל יש איסור תחומין מן התורה, שהרי דבר הבא מחוץ לתחום מותר בטלטול, ואינו אסור אלא באכילה או בהנאה, וזה שתוקע בו תקיעה של מצוה, אין זו חשובה הנאה כלל שמצוות לאו ליהנות ניתנו³⁸. ומכל מקום צריך ליזהר שלא יטלטלנו חוץ לד' אמות.

ח. אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין יתן

יכול ליתן בתוכו מים³⁹ או יין כדי לצחצחו, ואין זה כמתקן כלי ביום טוב⁴⁰, אבל מי רגלים אף בחול אסור מפני הכבוד. אפילו אם התוקע מוחל ע"ז ג"כ אסור.

³⁷ מ"ב שם פז

³⁸ דלא אסרינן אלא הנאת הגוף, אבל כל שאין בו הנאת הגוף, גם אם יש לו הנאת המצוה, שרינן, דמצוות לאו ליהנות ניתנו.

³⁹ שו"ע ונו"כ שם כג

⁴⁰ אף על גב דמתקנו בכך כיון דלא מינכרא מילתא דהוי עובדא דחול שהרי מדיחין כלים ביום טוב שרי. מ"ב שם פט

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>